

Mál nr. 402/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar bifreiðar

Umferðaróhapp 04.04. 2009, ágreiningur um afnotamissi.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 16.11. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 07.12. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa. M á rétt til greiðslu bóta vegna afnotamissis í kjölfar umferðaróhapps. Ágreiningur er um þann dagafjölda sem miða skal við.

M telur sig eiga rétt á greiðslu bóta fyrir afnotamissi í 41 dag en vátryggingafélagið er reiðubúið að greiða sem nemur 21 dag. Til stuðnings kröfu sinni vísar M til dóma Héraðsdóms Reykjavíkur í máli E-2806/1997 og mál nr. E-7468/2005.

Vátryggingafélagið vísar til þess að mál þetta fjalli um fjárhæð bóta fyrir afnotamissi. Félagið kveðst ekki gefa samþykki sitt fyrir því að nefndin úrskurði í máli þessu sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktu Úrskurðarnefndar í vátryggingamálum. Leggur félagið því til að málinu verði vísað frá.

Álit.

Ágreiningur máls þessa er ekki um bótafjárhæð. Ágreiningurinn snýr að fjölda þeirra daga sem vátryggingafélagið á að greiða bætur fyrir. Því er ekki unnt að vísa málinu frá.

Í 2. mgr. 9. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 er þess getið að vátryggingafélag skuli sjá til þess að tjónþolar fái fullnægjandi upplýsingar um bótarétt sinn. Fyrirliggjandi gögn gefa takmarkaðar upplýsingar um hvernig staðið var að upplýsingagjöf.

Þegar tekið er mið af takmörkuðum gögnum máls þessa hefur ekki verið sýnt fram á að ákvörðun vátryggingafélagsins um 15 daga sé ófullnægjandi þó leiða megi að því líkur að boð félagsins sé takmarkað. Athygli vekur t.d. umfjöllun M um að hann telur að vátryggingafélagið skuli greiða alls “41 dag án tillits til þess hve margir voru frídagar, þeir voru reyndar 17 á viðgerðartíma bifreiðarinnar, og án tillits til þess hve marga daga beðið var eftir varahlutum.”

Þegar um ágreining sem þennan er að ræða verður M að upplýsa ítarlega um hvernig staðið var að umræddri viðgerð, hvers vegna tafir urðu á varahlutum, hvers konar afnot M hafði fyrir bifreiðina o.s.frv. Þessa hefur ekki verið gætt gagnvart nefndinni. M verður að bera hallann af upplýsingaskorti í máli þessu þar sem hann hefur sönnunarbyrði um fjárhagslegt tjón sitt. Það dugar ekki að vísa til þess efnislega í málskoti að vátryggingafélag skuli fullbæta þann tíma sem beðið er eftir varahlutum. Slíkt fer eftir atvikum hverju sinni og þeirri skyldu tjónþola að takmarka tjón sitt.

Með hliðsjón af framanrituðu hefur M ekki sýnt fram á að hann eigi rétt á frekari greiðslu vegna afnotamissis bifreiðar sinnar. Nefndin telur ekki mögulegt að taka afstöðu til dagafjölda vegna vöntunar á fyllri upplýsingum þrátt fyrir vísbendingar um að M eigi rétt til greiðslu bóta fyrir afnotamissi fyrir fleiri daga en vátryggingafélagið hefur boðist til að greiða fyrir.

Niðurstaða.

M hefur ekki sýnt fram á að hann eigi frekari bótarétt vegna afnotamissis umræddrar bifreiðar.

Reykjavík 22. desember 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.